

17 აქტობურა

ცვლით და მატროსით მთავრობას დაემუქრა ცეცხლს ავიღებო. მთავრობამ ბრძანება გასცა ტიპო-ლოსის დაპირების შესახებ. სამხედრო ლიგამ ტიპოლოსის მეფის მოლაპარაკებელი გამოაცხადა.

ათონა. ტიპოლოსმა ნაღმისა და სამისის მატროსის დახმარებით დაიკავა სალამანის არსენალი. სამხედრო ფლოტი სალამანის ახლო ღდას. დიდი ალღელებია.

მ ს ა ლ მ ა თ ი

გენა. „კორეს. ბიუროს“ სალონიკიდან ატყობინებენ: ადგილობრივმა დამოუკიდებლობის მიღება, გემ „ბალდონი“ დინამიტი მოვა, ეს დინამიტი სერბისთვის არის დანიშნული, ამ დინამიტს სერბიაში ნუ გაუშვებო.

ს კ ა რ მ თ ი

თეირანი. არღებლიდან ცუდი ამბები მოდის. ამის გამო არღებლი-ში გაიგზავნება ჯარის ერთი რაზმი. რაზმში, სხვათა შორის, სპარსელ ყაზახთა ერთი ასეული შევა.

შეიკრება 66 დეპუტატი. მეჯლისის გახსნას ამ დღეებში მოელოან.

ს ა ზ ზ მ ა რ ი მ დ.

გენუა. გუშინ, 16 ოქტომბერს, საშინელი ქარიშხალი ამოვარდა. ქარიშხლის კოკისპირული წვიმა მოჰყვა. არავინ დაშავებულია. ბევრი სახლი დაზიანდა და წყლით აივსო.

პარიზი. დეპუტატთა პალატა. საარჩევნო რეგლამენტის შესახებ კანონ-პროექტის განხილვის დროს მინისტრ-პრეზიდენტმა ბრიანმა განაცხადა: მთავრობა პროექტულ მოსაზრებით საჭიროდ არა სთვლის ეხლავ შემოიღოს საარჩევნო წესი. ჩვენ რომ პროპორციული არჩევნების შემოღებით, უზარალესობის ზოგადი გეგმები აღარ იქნებიან არჩეულნი, რადგან ნაადრევად შემოღებული რეგლამენტი უნაკლებად არ იქნება. ბრიანის სიტყვას დეპუტატები ტავით მიეგებნენ. პალატამ დაადგინა დაბეჭდვის ბრიანის სიტყვა და სხვა და სხვა დეპუტატებში საქვეყნოდ გაეკრას.

ლონდონი. გარდაცვლილ დეპუტატ-ლიბერალის მაგიერ ლონდონის ოლქში აირჩია უნიონისტი დემოკრატის. დემოკრატისმა მიიღო 4278, ლიბერალმა იუზმა—3291.

სოციალისტმა სოლტერმა — 1435 ხმა.

გენა. დეპუტატთა პალატა. სხდომა გახსნისთანავე ჩემმა დეპუტატებმა ყვირილი ასტეხეს. მიზეზი ის არის, რომ გამართულ ცნობა, იმ ადგილებში, სადაც გერმანელები უმრავლესობას შეადგენენ უსათუოდ ყველა დაწესებულებებში გერმანული უნდა იხმარებოდეს და ამის შესახებ ბრძანების მეფე მაღალ მოაწერს ხელსა. სალამანის გაზეთები ერთხანს ირწმუნებოდნენ, საქმე გამწვავდება, რადგან ჩეხელი მინისტრები სამინისტროდან უსათუოდ გავლენ და ჩეხელი დეპუტატები ობსტრუქციას დაიწყებენ.

რ უ ს მ თ ი

ოდეშა. საზღვარ-გარეთიდან დაბრუნდა ხელმწიფე-იმპერატორი. იმპერატორმა ოდეშაში გამოიარა. ნავთსადგურში იმპერატორს დაუხვდნენ ოდეშის ოლქის ჯარის მთავარი-სარდალი გენერალი კალუბარსი, გრაფი-ნაჩალნიკი ტრომაჩევი, ქალაქის თავი და სხვები, ამავე დღეს იმპერატორმა მიიტოვა ოდეშა.

პეტერბურგი. ადმინისტრაციის განკარგულებით 500 მანეთით დაჯარიმეს გაზეთი „ესეპოშაია მალენკაია გაზეთის“ რედაქტორი მოლჩანოვი.

სარატოვი. სამოსამართლო პალატამ განიხილა რეალური სასწავლებლის ორი მოწადის საქმე. ამით პალატამ დადგინდა 1908 წელს, 22 სექტემბერს რეალური სასწავლებლის დირექტორის მოკვლის განზრახვა. სასამართლომ ერთს 8 თვით დაპატიმრება გადაუწყვიტა, მეორე გაამართლა.

სანსონი. გუშინ, 16 ოქტომბერს, ღვინის ერთი ზღაპრული ღარი და ორი დარაჯი ბოროტგანზრახვლებს დაედევნენ დასაქმებულ ბოროტგანზრახვლებმა მოკლეს ღვინის ზღაპრული ღარი, მძიმედ დასჭრეს დაჯი და მიიღონენ.

პოლოცკი. სტრუენსკის სატყუარლოდ ოთხი კატორგელი სალდათების თანხლებით პოლოცკში ეროზის საავადმყოფოში გაგზავნეს. უკან დაბრუნებისას კატორგელებმა იარაღი აპყარეს სალდათებს და მიიღონენ. კატორგელებს დაედევნენ და-

რავები, ორი მოკლეს, ერთი და-პატიმრეს, ერთი გაქცა.

ლოდონი. რადიკალურმა პოლიციამ აღმოაჩინა ყალბი ფულბის ქარხანა. დაპატიმრეს 11 კაცი.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლმით ავად გახდა 14, გარდაიცვალა 4, ღვადა არის 230 კაცი.

ს ა ნ ე ლ ე ზ ი მ ს ა თ ი ბ ი რ ი

(საგანგებო მართლმართლის შესახებ და შეკითხვები)

კანონ-პროექტი მიწათ-მოწყობის შესახებ და შეკითხვები.
16 ოქტომბერს, მეოთხე სხდომაზე, სათათბირომ განაცხადა მუხლო-ბრივ განხილვა მიწათ-მოწყობის შესახებ კანონ-პროექტისა. განხილვის 16 მუხლი. თითქმის ყველა მუხლი, როგორც კადეტებმა აღნიშნეს, მიმართულია ღარიბ გლეხთა შესავი-წროებად. 9 ივლისის და ამკანონით მთავრობის ერთად-ერთი აზრი აქვს—შექმანს სოფლად შექცეულ გლეხთა რაზმი.

დასასრულ, წიკითხეს 32 წევრის შეკითხვა. შეკითხვა შეეხებოდა ურბანის, ეგრედ წოდებულ, პოსესიონის ქარხნებს. ბევრ პატრონს ასეთი ქარხანა ბანკში დარეგისტრირებულია და ფული აუღია. შეკითხვის აზრით, ქარხნების პატრონებს ამის უფლება არა აქვთ. მეპარტყენებმა მხარი დაუჭირეს ამ შეკითხვას. აღნიშნეს ისიც, რომ ზოგიერთ ქარხანას სუბსიდიაც კი ეძლევა (მაგალითად, დემიდოვის ქარხანა ნანევარი მილიონი მანეთი) მაშინ, როდესაც ქარხნის მუშებს მთელი თვეობით ვერ მიუღიათ ქრია.

ოქტომბრისთვის წარმომადგენელმა და ვაჭრობის მინისტრმა კანონიერად სცნეს საპოსესიონო ქარხნების დავიარაგება ბანკში. სათათბირომ ხმის უმეტესობით მოიწონა მთავრობის განმარტება და შეკითხვა მოხსნა.

პ ი ა თ უ რ ი ს ა მ ა მ ბ ი

ოქტომბრის კრება მოსვენებას არ აძლევს უფროდ კესპერტებს და მათ დამკამეს. ეს ჩვენი „გულტურ-ტრეკერ“-ები მით აჩიან უფროდნი, რომ დასავსებულს და დაშორებულს საშუალებას სძლავს თავიანთ სერვადის ასასრულებად. სამწუხარო ის არის, რომ ასეთი სერვადის გასაფ-ლი აქვს ამ წრეებში, რომელთაც სულ უკიდურეს წერტილამდე დაიბნე-ნა. გვეს ამა თვეს ჰიათური-დას შემდეგ დავაშა გავსაგნეს ქე-თისის გუბერატორს: „მომავალ 30 ოქტომბრისთვის დაინიშნულ შეა-ქვის მრეწველთა კრების პრეგამაში არ არის შეტანილი ორი უმთავრესი საკითხი: სარგებდრების განხილვა და არჩევის ამ მოსამსახურე პირთა(?), რომელთაც საშუალების ვადა გაუვადო უფრო წარსულ მარტს. უმთავრესად უფროდ თქვენ აღმკურნელებს, გა-მოთხოვით დავაშით ნება ბნ ნამეს-ტნაგას და გავსების და მრეწველ-ბის მინისტრატაგან, რომ პრეგამაში შეტანილ იქნას ეს საკნები“. სულს აქრეს ის ფიქრები, რომელთა წარ-მომადგენელნი ექვან ამ აგიტაციას. ესენი განხილეს: პრესნაგ, გოტრენი, დრინანი, კანზახაღის და მონაღაშე-ლო, ნიკოლა და კანზახაღი აგვანინო, სტაფო გადინისი, ვანთანანი, ს-მანჯი, თეფილაქტარი, სფიანაგი და შუტი და ციმერმანი.

ამ განხილვებში სამინისტროში უფრო გავსაგნეს თავიანთ პრეგამაში უფრო-დვე წესისა და რიგის წინადადებ. სამინისტრომ მოსწერსება და სცნა ამ საკითხების პრეგამაში შეტანა. ესაა ადგილობრივ ადმინისტრატაგან კდაუ-ჭებანი და უნდათ ვითამ და დიდის მხალტოგერ მნიშვნელობის საქმე შე-ქმნან აქედან. სავადად ის არის, რომ ასეთ უნადაგას და უმინანსად თხო-ნეს, თხოვნას, რომელიც მამართ-ლია ადგილობრივ სამრეწველო დაწესე-

პ რ ე ზ ი ნ ს ი მ უ ა მ მ ბ ი მ ს ა მ უ რ ა ლ ა მ ბ ე რ

„დროების“ კანტორა აცხადებს, რომ აგენტად პროვინციაში ჩვენი გაზეთის გაგზავნის საქმეში რჩება ისევ ბ-ნი გაჩეჩილაძე, წინადად პირო-ბებით, ამიტომ პროვინციის აგენტებმა ფული

ისევ ბ-ნი გაჩეჩილაძეს უნდა გამოუგზავნონ.

მ ა მ ბ ი

სხვა დროს ექიმი გეგმავდა შეი-ღებდა არც კი გარკვეული და თავის სოფლიდან მეორე სოფლამდის მთე-ლი თხოვრები ვერსი არ გავდო, ისიც თოვლსა და სიცივეში, მაგრამ ესაა სიამოვნებით დათანხმდა გა-ყოლოდა ავადმყოფთან გლეხს, რომელმაც ცხენი მოაჩივრა და რომე-ლიც ესაა უკან ფეხით მისჩანჩალებ-და. მიზეზი ის იყო, რომ, შინ მო-წყენილს, მეორე სოფელში უნდა-და გათხოვდყო. დიდი ხანია ამ სოფლის მასწავლებელსა და იქაურ თავადთან პროფერანსი არ უთამა-ნია. ამას გარდა, თავადს მუდამა აქვს ხოლმე კარგი ღვინო, ხოლო მასწავლებელს ცხოვრების გასამხარუ-ლებლად ეს კარგია.

ექიმი, ნ. პალსა და ყაბალაში გა-ხეული, ცხენზე ზარმაცად იჯდა და ნელა, ქანაობით მიდიდა. დიდი ხანის სიცივეების შემდეგ თბილი ღლე დადგარიყო. გვერდზე გადახრილი, ზამთრის უფროსი მზე თავის სხივებს ქვეყანას ტუნად უგზავნიდა. სხი-ვებზე თოვლი ლაპლაპებდა, ექიმს თვალეში უმკვერილობდა და ზარ-მაც ძილსა ჰგვრიდა. იგი თავს ისე ჰგანძობდა, თითქმის მთელ იმის ცხოვრებაში ერთი სასიხარულო წა-მიც არა ყოფილიყო. ამიტომ მთელ იმის მოძრაობასა და ტანის იერში რაღაც გულ-აცრუება და გულ-გრი-ლი ზოლი იხატოდა.

გლეხი კი, თავჩაღუნული, და-დარდინებული, ექიმის ცხენს ფეხ-და-ფეხ მისდევდა და თავის უბედუ-რებაზე ფიქრობდა. ქვეყანა, დიდი და კრელი, რომელზედაც მკვანსარე ცხოვრება გაბატონებულიყო, ღვარ-ძლიანი, დამკინავად ბედნიერი და

თითრად მოლაპლაპე, ეხლა მისთვის შორს იყო. შორს იყო აგრეთვე ეს ექიმიც, რომელსაც იმისი ცოლი უნდა მოეჩინა. სატყუარ იყო, რომ ექიმს ქირისათვის, იმ ქირისათვის, რომე-ლიც იმის ცოლს ძეგლსა და რაბო-ში ჰქონდა გამოქდარი, უნებარი წა-მალი ავიდა. და თუ გლეხმა ექიმი მიიწვია, ეს იმიტომ, რომ, იმედგადა-წყვეტილს, მეზობლებმა ეს ურჩიეს... მანაც იქარაფა ცხენი, ძველი ფრა-ჯა წამოისხა, პირჯვარი გადაიწერა და ექიმისაკენ გასწია. ეხლა კი ეს ექიმი, რომელსაც უკან მიღვლა და შესტყუარდა, უცხო და გულ-ცივი იყო იმისთვის. ექიმს შველა არ შეეძლო. გლეხი დარწმუნებუ-ლი იყო, რომ ექიმი ავადმყოფს სენს ვერ მიუხვდებოდა, საჭირო და უნებარ წამალს ვერ დასდებდა. ექი-მა შეიძლება სხვებს არჩენს, იმით, ვინც საფელში არა სტოვობენ, მაგრამ სოფლის შვილს კი იგი ვერ მოარჩენს. და ჰეიქრობდა გლეხი, რომ თვითონაც სწუხდება, მეზო-ბლის ცხენსაც აწუხებს და ექიმსაც, რომელსაც, ფული თუ არა, პატი-ვი მინც დასტყუარდება. შემდეგ გლე-ხის გონება იმ დეკლუზზე გადავიდა, რომლის დაკვალა ექიმის წასვლის შემდეგ დასტყუარდება. ეს დეკლუზი ორი წლის წინად იყდა, სახლში პურზე გაზარდა და ეხლა ძალიან ენახებოდა, მაგრამ სხვა გაზ არა ჰქონდა: საქვლეხ ფულს ვერ იშო-ვნიდა. ღვინოც საჭირო არა ჰქონ-და სახლში და სასხენებელი გაუხლე-ბოდა. ყველა ამასთან გაიხსენა თა-ვისი სამი წერილი შვილი და გული ცრემლით აუბრდიდა.

ექიმის ცხენი კი თავის მოსართა-

ვებს ზამთრის თბილ, მაგრამ ცრემ-ლიან მზის სხივებზე აბრწყვლილდა, კულს უღარდებდა იქნებდა და თვით თოვლებს გლეხის წინ ყოველ წუთს ოთხ ახალ და ენაგან კვალსა სტა-ვებდა.

ექიმის ფიქრებში იყო წასული. ჰეიქრობდა იმაზე, რომ მისი ცხო-ვრება ცუდად მოუწყო. სულ სხვა-ნაირად უნდაოდ ეცხოვრა, მაგრამ ბედმა სოფელში გადმოსტყუარა და ასეთი უფროდ ცხოვრება არ-გუნა. რა ოცნებაში იყო გახეული, უნივერსიტეტს რომ ათავებდა. მა-შინ ცხოვრება ამის თვალწინ სულ სხვანაირად ელავდა, ისე, როგორც ეს ზამთრის თბილი მზე, გეგმავდა ხალხის კეთილ-დღეობაზე ფიქრობ-და, იმისთვის უნდაოდ უფრავდა, ბედმა კი ერთხანად სოფელი განუ-წესა საცხოვრებლად. ამა ექ რა უნდა გაეკეთო, ამ მიყრუებულ მი-ვარდნილ ადგილასაო, ფიქრობდა. ქალაქში რომ მოხდომოდა ცხო-ვრება, მაშინ სხვა იყო: ქვეყნისათ-ვის ათას რამეს გააკეთებდა და არც თავს დახოვავდა. აქ კი ეს არ შე-იძლება; აქ სიცარიელე, ჭუჭყი და რეგენობა. აი, მაგალითად, ეხლა ავადმყოფთან მიდის და წინა-წინე იცის, რომ ან გვიან დაიბარეს და ვეღარაფერს უშველის, ან არა და, რასაც ურჩევს, არ შეასრულებენ და ავადმყოფი მოკვდება.

— ვინ არის, ბიჭო, ავად? — ჰკი-თხა ექიმმა გლეხს.

— ჩემი დედა-კაცი გაზავთ. — უპასუხა გლეხმა.

— რა სტყეა? — რა მოგახსენოთ... სიცხე აქვს და თავს იტყუებს.

— დიდი ხანია ავად არის? — ორი კვირაა, რაც ქვეშავებში წევს.

— ბერე, რატომ აქამდის არ შე-მატყობინეთ? — გაკვირდა ექიმმა, ყა-ბალაში გაიწყო, მზის სხივებზე გვერდის საპაპიროზე გააპრიალა და პაპიროსს მოუკიდა.

— რა ვიცი, ბატონო, გვეგონა გაუფლისო — დაღრნებით უპასუხა გლეხმა, თან ისეთი კლოთი თით-ქმს ეუბნებოდა: „ჩი, მობრძანდები და გნახავთ, რაც შეიძლება ხარო!“

„გვეგონა! — გაბრაზებით გაიმეო-რა ექიმმა და პაპიროსს მძლავრად მოსწია: — წადი და ამათი რამე გა-აკეთე! მუშაობის ყოველ ხალხის წავატომევენ! — ფიქრობდა იგი.

ირგვლივ კი სიჩუმე იყო. თოვლს ბრაზა-ხრუშო გაჰქონდა ფეხ-ქვეშ, უნახავს რაღაც რკინა ჰვედებოდა და ხამუშ-ხამუშად უშნოდ წყარუ-ნებდა. დაღრნებულ, უიმედო გლეხს თამბაქოს ბოლი ჰვედებოდა და მხედრის გულ-გრილობა აბრაზებდა; და ყველ-ფერი: ეს თოვლი, მზე, ეს ფიქრები და ლაპარაკი გლეხისათვის მტანჯველი და გულ-გრილი, ხო-ლო ექიმისათვის — დაწვრთმანებუ-ლი და მომწყენი.

სერის იქიდან საყდრის ჯვარი გა-მოჩნდა. ისიც ბეჭედილობდა. ჯვარს დაწახებუ გლეხმა ერთი ამოიხარა და პირჯვარი გადაიწერა. ჯვრის ლაპლაპი გლეხის გულს რაღაც სი-წმინდით ეფიქროს.

ექიმმა პაპიროსი გადაადგო და წარმოიდგინა ის, რაც სოფელში მიელოდდა: ჯერ პატარა და ქუ-ყანი ქოხი, სადაც ავადმყოფი კვე-ნის. ეხლა ეს ქოხი, უმძვინო, ხალხითაა სავსე და ავადმყოფს სულ-სა პირს უფუჭებენ. იქვე მკითხვეი იქნება და ავადმყოფს, უმძვინო, ულოცავს. ექიმს გული მოუვიდა... მერე მოაგონდა თავადი, რომელსაც კარგი ღვინო აქვს და მასწავლებელი,

ბულებს და მასთან ადგილობრივ მკვდართა ინტერესების წინააღმდეგ, მისას უფროდ ადგილობრივის აღმინი-სტრაციის წინააღმდეგედნი. აქ იმა-საც კი ამბობენ, რომ აქაურ „სფერე-ბის“ მთავრებს ერთ ჩვენს ცნობად მოაგვანისთვის მიუერთებო, დაგვიწე-რე დასაბუთებული თხოვნა, რომ ჩამე-ნახად ეს „დიდი საკნები“ შეტანილ იქნას პრეგამაში. ჩვენ კიდევ გვექნას შემთხვევა მოგასწენთ, რა-მეტი უფის სხვა და სხვა ვაგებრებებს, რაღაც უნდათ, რომ არჩევენ უსათუოდ ამ კრებაზედ მოსდეს. ჰიათურელი.

ს ა ნ ა ბ რ ი ა ჰ ლ ე - პ ი ა ნ ა ზ ი ს თ ვ ი ს

ნოემბრის პირველ რიცხვებისთვის განზრახულია დინამიკის საზოგადო-კრება ქუტათან მებრძოლ კავისიის საზოგადოებას.

დროა, დიდი ხანია დროა საზო-გადოება აქტიურ მუშაობას შეუ-დგეს. წავიდა ის ხანა, როდესაც ქუტაიანებს ღვთის ანაბარად სტო-ვებდნენ, მათ მორჩენაზე არა ზრუ-ნავდნენ, რადგან დარწმუნებულნი იყვნენ, რომ არაფერი გამოვიდოდა. კაცობრიობის ამ უდიდეს სენთან ბრძოლაში სამკურნალო მეცნიერე-ბამ ისეთი დიდი ნაბიჯი გადასდგა, რომ იგი საშუაოდ აღარც კია მი-ჩნეული. საჭიროა მხოლოდ გონიერ-ი ბრძოლა, საჭიროა, რომ ამ სა-ქმეს ხელი მოჰქიდონ შეგნებულმა ძალებმა. ალტრუიზმს რომ თავი გა-ვანებოთ, ეგონებ, საკუთარ არსე-ბობის დაცვის გრძნობას მიეცე უნდა გვარნახა ხელი მოგვეყენა ამ სა-ქმისთვის. ჰკითხეთ რომელ ექიმსაც გინდათ და ის აგისწინეთ, რომ ჩვენს ქვეყანაში არ არის თითქმის ისეთი კუთხე, სადაც ქუტეს მკვიდრი ბინა არ დაედოს.

იმის შემდეგ, რაც მე ამ ზაფხულს აბასტუმანში ვნახე, დამედიდებო-აღარ შემოდიან ამ საგანზე ლაპარა-კი, დღერთა ჩემო, რადგინი არაინ! როგორც აჩრდილნი, ისე დადიან ქუტეში...

ეს სენი ხომ ახალგაზრდებს უზმა-მავს სიცოცხლეს, ესე იგი ჩვენს იმედსა, ჩვენს სიმდავლს, და ამას თან წოდით-წოდით მსხვერპლი უფრო და უფრო მრავლდება. სად რომელთაა? ამ ერთი თვის წინად პროფერანსი ითამაშა და 15 მანეთი წაგო. წარმოიდგინა მისი ლამაზი ცოლი, რომელიც სულ ქმართან არის, არა სცილდება და შეიღებს ზურდის. ლამაზი, მოხდენილი და მადლიანი დედაკაცია, რომელსაც თი-რკმელები აქვს დაზიანებული. მერე გონების თვლით ქალაქში გადავი-და, იქ, სადაც მისი სქელი, ულამა-ზო ცოლი სტოვობს შეიღებთან ერთად. ვინ იცის, ეხლა ის რასა სჩადის იქ და ეს კი მარტო... მო-გონდა თავისი უფროსი ვეფი, გიზა-ზის მეორე კლასის მოწვეფე, რომე-ლმაც ამას წინად სამი ორი ერთად მიიღო. შეიძლება დარჩეს კიდევ კლასში. ყველა ამან ექიმი ცუდ გუ-ნებაზე დააყენა. ვერცხლის საპაპი-როზე მზეზე ხელ-ახლა გაიპრიალა, ასანთის პატარა პაპი ცხოვრის წვე-რი გაუფო და ბავრობი კვლავ ბო-ლი დატრიალდა.

სოფლის ქოხებიც გამოჩნდნენ. მათ თავებზე კვამლი ზანტად იკლან-დებოდა. თბილ ღვთის სოფელი გაე-ღვიძრებოდა და ხალხი გარდ გაი-შლიდყო.

— ქვენ ეგრე მიბრძანდით სო-ფელ-სოფელ და მე მღვდელთან შე-ვივლი. — მიიძახა ექიმს გლეხმა, გზას გადაუხვია და საყდრისკენ გასწია.

„მე, მღვდელი! — გაბრაზდა ექიმი: — რად უნდა? მე ხომ ჯერ არაფერი მიმეცხა?“

მაგრამ გლეხმა იმის პასუხს არ და-უტადა. მას თავისი ფიქრები ჰქონ-და და ამ ფიქრებს ექიმის სიტყვები ვერ შეარყევდა.

ექიმის წინ შავად დაღრნულ სა-სოფლო გზა მიიკლავებოდა. ცხე-რი ზანტად მიდიდა. სამიკტროდან გამოსულმა გლეხებმა სალამი მისცეს, ექიმმა პასუხი გასცა და ავადმო-ფი იკითხა.

მიედივართ? ძველი ბერებმა, სალი-ილუბებ. ნუთუ მშვიდობიანად უნდა ვისდებო? — ექიმს უნდა დასტურე-სეფერებდნენ. როგორა სველას ულანდობა სულ ახალგაზრდა სა-ცოცხლებს?!

არა და ათასჯერ არა! ჩვენ მო-ვალენი ვართ, ვიბრძოლოთ. რა მი-ზეზია, რომ ინგლისში, სადაც აუ-ტანელი ჰავა, და მრავალი მომზა-მავი ქარხანა-ფაბრიკაა, ნაკლები ხალ-ხი იხოცება ქუტაისაგან, ვიდრე ჩვენს ბუნებით უკუთრებული და დიდი ცივ ქვეყანაში? ის, რომ იქ გონიერი ბრძოლა სენის წინააღმდეგ, ის რომ ყოველი ადამიანი იქ გამსჭვალული თავის მოვალეობის გრძნობით და არავითარი სენი არ არის მისთვის საშიში.

საჭიროა ჩვენშიაც ფართო პრო-პაგანდა საზოგადოების ყველა წრეში იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა დიდი კაცმა თავი ქუტეისაგან და როგორ უნდა მოიქცეს იგი, თუ ვინც იკობა ქუტეი შეშავდა, რომ თავშივე ჩაქვას და უფრებული გ-პ-ხალის ეს სენი.

ერთი საუკეთესო საშუალებათა-განი ქუტათან ბრძოლისა არის სა-ნატორების მოწყობა, ასეთი საწა-ტორია ევროპაში უთვალავია, ჩვენ-ში-კი, ჩვენს სამარცხვინოდ, ერთი სანატორია არსებობს — სოხუმი, ისიც, ამ ქალაქის კლიმატურ პი-რობების წყალობით, მარტო ზა-თარში მოქმედებს.

დღე, ახლად აღორძინებულმა სა-ზოგადოებამ იყისროს ინიციატე-სანატორიის მოწყობისა აბასტუმანში. რომელიც ყველაზე უფრო მოსე-ხებულაა ამ საქმისთვის, ჩვენ-კი შე-ძლებიან და გვარად დახმარების ხე-ლი გაუწოდოთ. ამას რაც ერთი კაცისთვის შეუძლებელია, წარმატე-ბით განახორციელებს საერთო ძალა.

მე მინდა წინადადება მივცე საზო-გადო კრებას, გამართოს მთელ ღვ-კასიაში აბასტუმანის ხელოს მოწყობა. ამა-ზი დიდი თანხა არ არის და ყველა შესძლებს იმის გაღებას, საჭიროა აიან მხოლოდ კაცები ფულის შე-საგროვებლად და მე დრამა ვარ დარ-წმუნებული, რომ ასეთი კაცები აღ-მოაჩნდებიან. ჩემ მიერ შემუშავე-ბულ გეგმას ამ შემოწირულობის მო-

როცა ექიმი იქ მიყვანს, შინა-რები ქაფავს უნდნენ, ექიმს გზა მი-სცეს და შინ შეუძღვნენ. ექიმმა ნა-ბადი და ყაბალაში მოიხსნა, ავად-მყოფს მიუხვლოდა და სინჯა დაუწყო. იმის სახეს გაჯავრება და ზოლი დაეტყო. იქ მყოფი მიუბრუ-ნდა და მისიხანებოთ უთხრა.

— რატომ ადრე არ შემეტყუბო-ნეთ? ეხლა რაღა ვუშველო: ად-მიანი თითქმის მკვდარია!

ქოხში სიჩუმე ჩამოვარდა. ვინ იცის, ეს სიჩუმე მწუხარების იყო თუ შიშისა. ყველამ თავი დახარა, ისე თითქმის ზოქულის მათარხის მიხედვრას უტდისო.

კარგმა ნელა დაიჭიროა და ეგო-დან ვიდაცის ქვეთინი შემოიხსნა.

ექიმმა წამალი გამოსწერა, შინა-რებს დარგება მისცა და გარედ გ-ვიდა. სუფთა ჰაერი და თბილი მზე ძალიან იამა, ნაბაღში ნებებრდ გე-სგია და ბოსელთან მდგომ გლეხს უთხრა:

— თუ საჭირო გავხდე, შემეტყუ-ბინეთ, მასწავლებელთან ვიქნები.

გარდასა და ლაზთან საღილს შეიღვე ექიმმა და მასწავლებელს თავისათვის გასწერა. მზე უკვე ძი-ლე გაახარბოდა და დიდი დი-სობის მაგივრად ეხლა სუსხი იდ-ე. ექიმი მინც კარგ გუნებზე იყო, მასწავლებელს ბევრს ენახარავებო-

და, გუნდებს ესრელა და ერთი გლე-ხის დედაკაცზე, რომელსაც წყლი-მ მოჰქიდდა, რაღაც უმწაფრობა წა-მოისროლა და თან თითონვე გუ-ლიანად გადინარხარა.

თავადთან კარგა დაღამებლის ითამაშეს ქალადი. ექიმმა კიდევ წავაგო 14 მან. და 50 კ. იგი ცხა-რად თამაშობდა. ქალადი იმის ხელ-ში კანკლებ

40

მოდისადაც, იმავე ჯვარს თავი უნ
წებოსო. ერთობისა და პრივილეგიების
ტილის კომპიტეტი თავის ძველ
წულუბასთავს ანებებს, საიდუმლო
ბუნალიად აღარ იქნება, იგი ნ

მან უთხრა აფიცრებს, ვინც მ
მომბაძვს, იმან ჯარს თავი უნდა
გებოსო. ერთობისა და პროგრესის
თვის კომიტეტი თავის ძველ-დ
ულეობას თავს ანებებს, საიდუმლო
უნაღად აღარ იქნება, იგინება-

1907 წელს მაიისის რიცხვებში ვიხარებოდი მისულა ნატარეხის მღებრიკანტორაში და თან მიუყვანია ერთი ცი. მეგნეაშვილის გვარით გაუშეთებია რწმუნების ქაღალდი, რომ ვი

განძრევას, ჯაჭვების პირიანი რგო-
ლები ღრმად სჭრია, მიარავნებლად
მკლავებს, მაგრამ მაინც მდებარე
მემბრანის ამაყურ გრძნობით ხელმე-
წინ გაშვებული ზღვას უკიოდი: „თა-
ვისუფლებაც, დამისხნა!“

[illegible]

კი ნატარდ თითქმის, გარდა
გან-ქვეშ თოვლს, ხრამა-ხრუს
სტრუქის წინა
იქმნას ადგი
თივლევა თუ
დენი ღარჩენ
დის კი შეჩერე

სოფელს, სად იყო. იმის
კარგი იყო: ქალა- ტი გა-
კ, ვახშამიკ, მაგრამ შინ ვის რ-
კლებელი იყო და ამი- ლევმდ
უნებურად გასწია თავის

